

[Boligministeren.]

jeg da godt understrege, men jeg har ment, at i oplægget var det rigtigst at komme med det.

Der kan let indsnige sig nogle misforståelser, og nu siger hr. Holger Hansen, at jeg ikke har hørt efter, og jeg kunne gentage, at jeg synes heller ikke, hr. Holger Hansen har hørt efter, da jeg redegjorde for, om det var her i folketinget eller i udvalget jeg skulle give disse redegørelser. Jeg er fuldstændig lidenskabsløs med hensyn til, hvor de skal gives, men jeg tror, der er mange argumenter for, at man bør give redegørelsen i udvalget for fysisk planlægning, og så kan udvalget bestemme, hvilke dele af redegørelsen der skal til debat i folketinget. Men jeg understreger, at jeg er helt lidenskabsløs på dette område.

Jeg tror ikke, det er nødvendigt at gå længere ind på spørgsmålet om lokaliseringsrådet, end jeg allerede har gjort. Vi er enige i de opgaver, som hr. Holger Hansen mener at lokaliseringsrådet skal løse. Vi mener, at den lovgivning, vi har lagt frem, løser dem vi mener ikke, at et lokaliseringsråd vil gøre det. Det er altså en diskussion om teknik, og hovedspørgsmålet er vel: er vi enige om, at de problemer, der ligger i landsplanlægningen, regionplanlægningen, skal løses? Hvordan vi så gør det, er vel ikke helt afgørende, men det er væsentligt, at vi finder den rigtige løsning, og det mener vi vores forslag er udtryk for.

(Kort bemærkning).

Auken: Jeg mener, det er forkert at drage Norge ind i dette her. Man kan nævne, at i Sverige arbejder man efter en endnu mere centraliseret model, end vi har foreslået her. Jeg tror ikke, man kan bruge eksemplet fra Norge, fordi det norske planlægningssystem slet ikke kan sammenlignes med det system, vi tænker os opbygget her i Danmark.

Jeg kan af debatten udlede, at der mellem 4 partier her i folketinget er enighed om, at

der skal være en vis styrke i landsplanlægningen i forhold til regionalplanlægningen, hvis hele planlægningssystemet skal kunne komme til at fungere, og at kun ét parti har taget forbehold over for denne styrke og vil indskrænke ganske drastisk de beføjelser, der ligger både i § 4, § 14 og § 19. Det var baggrunden for mit spørgsmål for til det konservative folkeparti. Jeg forstår, at der ikke er noget svar på det spørgsmål, jeg stillede før om, hvad man egentlig ville, og hvad man egentlig havde forestillet sig, udover at man ønskede at begrænse boligministerens beføjelser mest muligt. Det accepterer jeg helt klart, det er et svar.

(Kort bemærkning).

Hans Toft: Jeg kan forstå, at hr. Auken meget gerne vil misforstå. Nu citerer han igen, at det konservative folkeparti skulle være fuldstændig imod en styring af regionplanarbejdet. Det har jeg aldrig sagt, men jeg forstår også på hr. Aukens bemærkninger, at han ikke vil være med til at konkretisere de bemyndigelser, som boligministeren skal have ifølge lovforslagets § 4. Jeg kan ikke forstå hr. Auken på andre måder.

Og så endelig spørgsmålet, om man kan blande Norge ind i dette. Jeg forstår godt, at hr. Aukens parti mange gange har haft en tendens til at drage Sverige ind, og at hr. Auken specielt har lyst til at drage Sverige ind nu, fordi de har en mere centralt dirigeret planlægning. Jeg tror nu ikke, vi kan sige, at vi altid har haft gode erfaringer med at gå over Sundet for at hente de nye tanker. Jeg skal gerne give boligministeren ret i, at man kan ikke nå at sætte sig ind i alt sådan lige med det samme, men i det skrift, som vi har fået fra boligministeren, gives der udtryk for, at det er en reform af planlægningslovgivningen, som i øjeblikket forestår i Norge. Det er altså en planlægningslovgivning der er på samme stadium som den danske, og jeg kan altså notere, at de kører ikke helt på samme spor,